Lieve Mila, lieve Ruben, lieve familie en vrienden,

Ik ben vandaag hier als getuige van Ruben, maar vooral als jeugdvriend die hem al kent sinds de middelbare school.
We stonden ooit samen op een modderig voetbalveld, en ook al was Ruben niet altijd de spits die scoorde, hij was wel altijd degene die bleef lopen, die je aanspoorde, die je liet lachen als je door de regen ploeterde.
Die jongen staat hier vandaag, een man geworden, met dezelfde loyaliteit en dezelfde lach.
En naast hem staat Mila, die hem nog completer maakt dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

Ik ontmoette Mila voor het eerst bij hun housewarming in Amsterdam-West.
Ik herinner me dat ik binnenkwam en meteen dacht: dit klopt.
Er lag een stapel kranten op tafel, een kat sprong op de vensterbank – Puck, die toen vooral geïnteresseerd leek in de bitterballen – en er hing zo'n kalme, warme energie.
Ruben straalde, Mila had alles tot in de puntjes geregeld en toch voelde niets gemaakt.
Het was de eerste keer dat ik dacht: oké, dit is niet zomaar een huis, dit is hun thuis.

Vijf jaar geleden begonnen jullie met iets wat klein leek: samen hardlopen in een Vondelpark-groepje.
Wie had gedacht dat dat ritme – pas voor pas, adem in en uit, grapje hier, een bemoedigende blik daar – zou uitgroeien tot deze dag?
Jullie eerste marathon samen was het bewijs: samen lijden, samen lachen, samen finishen.
En de stap erna – samenwonen in Amsterdam-West – met Puck die zich inmiddels gedraagt als huisbaas, en zondagochtenden waarop de wereld even

niet verder hoeft te draaien dan koffie, kranten en elkaars rust.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Wat ik zo bijzonder vind aan jullie, is hoe goed jullie weten wie de ander is.
Mila, jij bent attent en analytisch – je luistert écht, je stelt die ene vraag die ertoe doet, en je ziet patronen voordat anderen ze merken.
En Ruben, jij bent loyaal en grappig – je relativeert, je bent trouw in de kleinste dingen, en je zorgt dat iedereen zich gezien voelt.
Samen zijn jullie betrouwbaar en sportief, niet alleen in schoenen met versleten zooltjes, maar vooral in hoe jullie in het leven staan:
volhardend, eerlijk, elkaar coachend, hand in hand.

Ik zal nooit vergeten hoe Ruben me belde na die citytrip in Kopenhagen.
Hij was niet de stoerste kerel op dat moment – evenveel zenuwen als blijdschap – en ik hoorde aan zijn stem dat dit geen gewone vraag was geweest.
Hij zei: “Het klopte. Midden in de wind, met koude handen, klopte alles.”
En ik dacht: jullie zijn precies dat soort stel dat zelfs de wind meeneemt in jullie verhaal.

Jullie hebben in vijf jaar al zoveel gebouwd:
de routine van lange runs langs de Amstel,
de sportieve stilte waarin je precies weet wat de ander voelt,
de avonturen van nieuwe koffietentjes ontdekken alsof het kleine wereldreizen zijn,
en de onverwachte gezinsharmonie die kan bestaan uit twee mensen en een kat met een eigen wil.

Ruben, ik heb je zien opgroeien van teamgenoot naar vriend, en van vriend naar partner.
Je bent nog steeds degene die blijft lopen als het zwaar wordt.
Mila, jij tilt hem op de beste manier op: niet door voor hem te lopen, maar door naast hem te blijven, scherp, warm, en met die zachte kracht die iedereen om je heen kalm maakt.

Aan jullie beiden wil ik dit meegeven:

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Bewaar jullie zondagochtenden als een heilige traditie.
Blijf nieuwe koffietentjes ontdekken, ook als het leven druk wordt.
Loop soms te hard, zodat je elkaar weer kunt terugfluiten.
En laat Puck af en toe winnen – al was het maar om de vrede te bewaren.

Huwelijk is geen sprint en geen marathon, het is eerder een lange, mooie route waarvan je de bochten niet altijd ziet aankomen.
Soms regent het, soms schijnt de zon fel, soms is er tegenwind.
Maar met jullie humor, jullie trouw, en die stille, slimme aandacht voor elkaar, weet ik zeker dat jullie niet alleen de finish halen – jullie maken van de route zelf iets moois.

Mila en Ruben, ik ben ongelooflijk trots dat ik hier als getuige mag staan.
Dank jullie wel dat ik deel mag zijn van dit hoofdstuk in jullie verhaal.
Moge jullie liefde jullie altijd thuisbrengen, langs elke rivier, door elke stad, en telkens weer terug naar elkaar.

Vanuit mijn hart: een leven lang samen, in pas en in vrijheid.
Ik hou van jullie, en ik ben zó blij voor jullie.

REDE-EINDE.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl.Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl